

Ὁ Νικόλας ἀνασηκόνων τοὺς ὤμους μὲ ἀπο-
ρίαν·
— Ἄφου ὁ ἀφέντης γνωρίζει τὸ χόρτο καλ-
λίτερα ἀπὸ τ' ἄλογα, τί νὰ 'πῶ κ' ἐγώ!

*
**

Πρὸ τινος ἡ Κυρία** ὠμίλει ἐνώπιον τῆς μι-
κρᾶς τῆς κόρης περὶ τῶν ὠραίων ὀδόντων τῆς Κ^α
Ν*.

— Τί ὠραία ὀδόντια! μαργαριτάρια νομίζεις
πῶς εἶνε.

— Ὁ! ὄχι τόσον ὠραία ὅσ' ἂν τὰ ὀδία σου,
μαμὰ, ἀποκρίνεται ἡ μικρά!

— Γιατί, παιδί μου;

— Γιατί τὰ δικιάσου ἔχουν χρυσάφι γύρω γύρω.

ΑΛΗΘΕΙΑΙ

Ἡ εὐθύτης τοῦ χαρακτῆρος συνδέεται πάντοτε
μετὰ πραρησίας πράξεων ὡς καὶ λόγων· ὁ ἄνθρω-
πος πρέπει νὰ εἶνε ὅ,τι φαίνεται ἢ ὅ,τι προσπα-
θεῖ νὰ φαίνεται.

* Οἱ τρόποι κοσμοῦσι τὰς πράξεις· ὑπάρχει
δὲ * * * ὁ τρόπος ὅπως ἐκφράσῃ τις ἀγαθὸν λόγον ἢ ἐκ-
τελέσῃ καλὴν πράξιν, δι' οὗ αὐξάνει ἡ ἀξία αὐτῶν.

ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ

Ἡ Γαλλικὴ τις ἐφημερὶς διηγεῖται τὸ ἐπόμε-
νον νόστιμον ἀνέκδοτον περὶ τοῦ πατρὸς τῆς νῦν
αὐτοκρατορίας τῆς Αὐστρίας. Κατὰ τὸ 1873 ὁ
πατὴρ τῆς αὐτοκρατορίας, πρίγκηψ τῆς Βυαρίας,
μετέβαινεν ἐκ Μονάχου εἰς Βιέννην ἐν κοινῇ σι-
δηροδρομικῇ ἀμαξίᾳ. Εἰς τὴν ἀμαξίαν αὐτὴν ἔ-
λαβε θέσιν καὶ τις εὐτραφὴς καὶ γονδρὸς Βυα-
ρὸς, ὅστις ἤρχισεν ἀμέσως συνδιάλεξιν μετ' αὐτοῦ.

Ὁ πρίγκηψ, χωρὶς νὰ γνωρισθῆ, ἀπήντησεν εἰς
τὰς ἀδιακρίτους ἐρωτήσεις τοῦ συνοδοιπόρου του
ὅτι μετέβαινε νὰ ἴδῃ τὸν γαμβρόν του εἰς Βιέν-
νην· ἀλλ' ἐκεῖνος δὲν εὐχαριστήθη μὲ τόσον μῶ-
νον, καὶ ἐξήκολούθησε τὰς ἐρωτήσεις του.

— Καὶ κάμνει βέβαια ἐργασίας ὁ γαμβρός σας;

— Τί νὰ σὰς εἰπῶ; . . . ναὶ καὶ ὄχι.

— Πῶς, ναὶ καὶ ὄχι; Τί περίεργον λοιπὸν ἐ-
πάγγελμα ἔχει;

— Πράγματι πολὺ περίεργον.

— Καὶ γιατί λοιπὸν δὲν τὸ ἀφίνει νὰ πιάσῃ
κανὲν ἄλλο;

— Νὰ σὰς εἰπῶ, κί' ἐγὼ τοῦ τὸ εἶπα πολλὰ-
κις, καὶ τῆς ἰδίας γνώμης εἶνε καὶ ὁ ἴδιος. Ἀλλὰ
ὑπάρχουσι, βλέπετε, θέσεις, τὰς ὁποίας δὲν εἰμ-
πορεῖ κανεὶς νὰ ἀφήσῃ· εἶνε ὑποχρεωμένος νὰ μένῃ
εἰς αὐτάς.

— Ὁ! αὐτὸ εἶνε ἀστεῖον. Ὁμολογήσατε κύ-
ριε, ὅτι ὁ γαμβρός σας εἶνε περίεργος ἄνθρωπος.

— Ἀληθινὰ, εἶνε μοναδικὸς εἰς τὸ εἶδος του
εἰς ὅλην τὴν Αὐστρίαν.

Οἱ λόγοι οὗτοι ἐπαυξάνουσιν τὴν περιέργειαν
τοῦ ἀγαθοῦ Βυαροῦ, ὅστις διηγεῖται ὅτι αὐτὸς

εἶνε κατασκευαστῆς διόπτρων, καὶ ὅτι ἔχει υἱὸν
εἰς Βιέννην ἐξασκούντα τὸ αὐτὸ ἐπάγγελμα. Εἶτα
δὲ κατερχόμενος τῆς ἀμαξίας ἅμα ἐφθασαν, πα-
ρακαλεῖ τὸν συνοδοιπόρον του νὰ χαιρετήσῃ ἐκ
μέρους του τὸν μυστηριώδη γαμβρόν του.

— Ἀλλὰ, ἀλήθεια, εἰπέτε μου λοιπὸν τί ἐπάγ-
γελμα ἔχει;

— Ὁχι πολὺ σπουδαῖον, εἶπεν ὁ πρίγκηψ· εἶνε
αὐτοκράτωρ.

Ἡ περίστασις, γνωστὴ γενομένη, προσέβλε-
εν εἰς τὴν πελατεῖαν τοῦ υἱοῦ τοῦ ἀγαθοῦ Βυαροῦ
ὅλην τὴν Αὐλὴν τῆς Βιέννης.

Ἡ Πάντες ἐσμέν δηλητηριώδεις, ἀλλ' ἡ κα-
τάστασις αὕτη δὲν διαρκεῖ ἐπὶ πολὺ.

Εἰς μίαν τῶν τελευταίων συνεδριάσεων τῆς Ἰα-
τρικῆς Ἀκαδημίας τῶν Παρισίων ὁ κ. Pasteur
ἐποίησατο φοβερὰν ἀποκάλυψιν. Ὁ νῆστις ἄνθρω-
πος δέον νὰ καταταχθῆ μεταξὺ τῶν δηλητηριω-
δῶν ζώων.

Ὁ κ. Pasteur, ἀφου ἐπήγαγε τὸν θάνατον εἰς
κονίγκλους, ἐγγύσας αὐτοῖς τὸ σιάλον λυσσῶντος
παιδὸς, συνέλαβε τὴν ἰδέαν νὰ ἐνεργήσῃ τὴν ἐγ-
χυσιν σιάλου οἰουδήποτε παιδὸς, τὸ δὲ πείραμα
αὐτοῦ ἐπέτυχεν ἐντελῶς, τουτέστιν οἱ κόνιγκλοι
ἀπέθανον.

Κατὰ τὸν κ. Pasteur τὸ ἀποτέλεσμα τοῦτο
ὀφείλεται εἰς τὴν παρουσίαν ἐν τῷ σιάλῳ τῶν παι-
δῶν παρασίτου τινός, ὅπερ εἰσαγόμενον εἰς τὴν
κυκλοφορίαν τινῶν ζώων ἐπιφέρει θανατηφόρους
συνεπείας, τὸ παράσιτον τοῦτο ὑπάρχει ὡσαύτως
ἐν τῷ σιάλῳ τοῦ νήστεως ἀνθρώπου . . .

Εὐτυχῶς τὸ παράσιτον τοῦτο ἐξαλείφεται ἐκ
τοῦ στόματος, εὐθὺς ἅμα παύσῃ τις ἐν νῆστι.
Παρασύρεται δὲ μετὰ τῆς τροφῆς ἐν τῷ στομάχῳ.

Ἡ ἀντιβασιλεία τῆς Τύνιδος, ἐκτὸς τοῦ
ὅτι ἔχει γονιμώτατον ἔδαφος, ἐξάγει ἐκ τῶν πα-
ραλίων αὐτῆς μεγάλην ποσότητα κοραλίου καὶ
σπόγγων πεμπομένων εἰς Εὐρώπην. Τὸ κοράλιον
εὐρίσκεται καθ' ὅλην τὴν ἑκτασιν τῶν τυνησιῶν
ἀκτῶν, οἱ δὲ σπόγγοι ἀλιεύονται κυρίως ἐν τῷ
κόλπῳ Γαβῆ τῶν νήσων Κερκινῶν ἀντικρὺ τοῦ λι-
μένος Σφάξ.

Ὁ πληθυσμὸς τῶν νήσων τούτων, διὰ ἀποχω-
ρίζει τῆς ἡπείρου μικρὸν διάστημα θαλάσσης ἀ-
βαθοῦς ἐχούσης μέσον πλάτος 40 χιλίόμετρα,
ἀνέρχεται μόλις εἰς 3000 κατοίκους, εἰς ἐννέα
διεσπαρμένους χωρία. Ὅσοι ἐκ τῶν κατοίκων δὲν
εἶνε οὔτε γεωργοὶ οὔτε ποιμένες, ἐπιδίδουσιν εἰς
τὴν ἀλιεῖαν. Οἱ ἰχθύες εἰσὶν ἄφθονοι πέριξ τῶν
εἰρημένων νήσων, πανταχοῦ δὲ ὑπάρχουσι χωρι-
σμένα πρὸς ἀλιεῖαν μέρη διὰ κλάδων ἐκ φοινίκων
βεβυθισμένων ἐντὸς τοῦ ὕδατος, ἐν μέσῳ τῶν ὁ-
ποίων ὁ ἰχθύς ὠθεῖται ὑπὸ τοῦ βεύματος καὶ συλ-
λαμβάνεται ὡς ἐν δικτύῳ.

Ἡ ἀλιεῖα τῶν σπόγγων ἐνεργεῖται εἰς τὰς Κερ-
κίνας νήσους διὰ μακροῦ κάμακος ὀπλισμένου
κατὰ τὸ ἔκρον διὰ σιδηρᾶς ἀράχης χρησιμοῦ-